

เรื่องเล่าร่ำพลั่ง

รามาธิบดีล้ำค่า ด้วยนวัตกรรม นำพาสู่ความยั่งยืน

ชีวิตไม่โคม่า

นางสาวพรธิมา งามฉายวงศ์

งานสนับสนุนการศึกษาและสถาบันการแพทย์จักรีนฤพดินทร์ โรงเรียนพยาบาลรามาธิบดี

หลังจากทำงานเหน็ดเหนื่อยมาตลอดสัปดาห์ ก็ถึงช่วงเวลาการพักผ่อนในวันหยุดวันเสาร์หรือวันอาทิตย์ที่ไม่จำเป็นต้องเร่งรีบตื่นเช้า แต่ร่างกายก็ตื่นขยับตื่นเช้าด้วยความเคยชิน กิจกรรมแรกของการตื่นนอนคือหยิบโทรศัพท์มาเลื่อนดูข่าวสารต่าง ๆ ความคิดมันเกิดขึ้นมาในตอนที่ได้เลื่อนดูรีวิวร้านปิ้งย่างแห่งหนึ่งในโซเชียลดังผ่านสมาร์ตโฟน มีผู้คนต่างรีวิวถึงร้านอาหารและรูปภาพอาหารว่ามีหลากหลายเมนูที่น่ากิน รสชาติดีเยี่ยม ร้านน่าสนใจอยากไปลองชิมบ้างแหละเหมาะกับการถ่ายรูปบ้างแหละ ผู้ชมต่างก็คอมเมนต์กันต่าง ๆ นานาจึงเกิดความรู้สึกขึ้นมาที่ได้เห็นคอมเมนต์แบบนี้ว่าถ้าเป็นบรรยากาศในเวลาปกติตอนนี้ก็ไม่ใช่เรื่องยากเลยถ้าเราจะสะพานกระเป๋าสบัตผมออกจากบ้านแล้วเดินทางไปลิ้มลองตามรีวิวด้วยตัวเอง แต่ในสถานการณ์ปัจจุบันตอบได้เลยว่าไม่น่าจะง่ายอย่างที่เราคิดอีกต่อไปแล้ว ..โควิดอยู่กับเรามาพักใหญ่ สถานการณ์ถึงขั้นวิกฤติมากเราไม่สามารถใช้ชีวิตในรูปแบบเดิม ๆ ได้อีกต่อไป **social distancing** การเว้นระยะห่างทางสังคมเข้ามามีบทบาทในชีวิตแทนเป็นสิ่งที่พวกเราทุกคนต้องปรับตัวกันใหม่ เวลาออกนอกบ้านแต่ละครั้งบรรยากาศรอบข้างเราดูเปลี่ยนแปลงไป ผู้คนที่เคยพูดคุย จ้อกแจ้กจอบแจ้ว หวั่นระต่อกระซิบสนทนาโดยสารทุกวันนี้ต่างนิ่งเงียบ ระวังระยะวังเพิ่มมากขึ้น แม้แต่งานที่ปฏิบัติในวันนี้ ก็ไม่ค่อยสะดวกราบรื่นเหมือนดังเดิม คนส่วนใหญ่ต้องทำงานที่บ้านและบางคนถึงขั้นตกงานเนื่องจากสถานการณ์ของเศรษฐกิจที่มีสาเหตุมาจากสถานการณ์โควิดมันคือความลำบากที่ทำให้คนจำนวนมากรู้สึกแย่กับชีวิต

แต่ในสถานการณ์ที่วิกฤตเช่นนี้ มองกลับกันเราจะเห็นสิ่งดี ๆ เกิดขึ้นตามมา อย่างเช่น เวลาเราเดินเข้าไปตามห้างร้านผู้คนลดน้อยลง รู้สึกปลอดภัย เห็นความใส่ใจของผู้คนในการร่วมกันระมัดระวังการแพร่กระจายเชื้อ คนในประเทศต่างยื่นมือช่วยเหลือซึ่งกันและกัน “คนไทยไม่เคยทิ้งกัน” คำนี้ไม่เกินจริงแน่นอน เราจะเห็นได้จากข่าวคนไทยช่วยเหลือกันเยอะมากจริง ๆ ตัวเราเองก็เป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยเหลือในช่วงโควิดที่ผ่านมาเรากับเพื่อนนำข้าวกล่องกับหน้ากากอนามัยและน้ำดื่มไปแจกให้กับประชาชนที่มาจุดฉีดวัคซีนที่สถานีกกลางรถไฟบางซื่อ เราได้เห็นรอยยิ้มของคนที่ได้รับ ทำให้เรากับเพื่อนรู้สึกมีความสุขที่มีโอกาสได้เป็นผู้ให้มาก ๆ ถึงแม้ว่าโควิดจะทำให้หลายคนเกิดอาการโคม่าแต่หากเราทำความเข้าใจสถานการณ์ เราสามารถที่จะใช้ชีวิตได้อย่างไม่โคม่าแน่นอน รอยยิ้ม การช่วยเหลือแบ่งปัน ยังสำคัญกับวิถีชีวิตคนไทย รามาธิบดีมีรอยยิ้ม มีการให้ไม่สิ้นสุด แม้เราเป็นเพียงเศษเสี้ยวเล็ก ๆ ขององค์กร แต่องค์กรช่วยให้เราได้เรียนรู้ที่จะเป็นผู้ให้ ฉันทุมิใจในรามาธิบดี รามาธิบดีสร้างคน เพื่อประชาชนอย่างแท้จริง

อยากกินหมูกระทะ

